

GEORGICON II

non eadem arboribus pendet uindemia nostris
 quam Methymnaeo carpit de palmite Lesbos; 90
 sunt Thasiae uites, sunt et Mareotides albae,
 pinguibus hae terris habiles, leuioribus illae,
 et passo psithia utilior tenuisque lageos
 temptatura pedes olim uincturaque linguam,
 purpureae praeciaeque, et quo te carmine dicam, 95
 Rhaetica? nec cellis ideo contende Falernis.
 sunt et Aminneae uites, firmissima uina,
 Tmolius adsurgit quibus et rex ipse Phanaeus,
 argitisque minor, cui non certauerit ulla
 aut tantum fluere aut totidem durare per annos. 100
 non ego te, dis et mensis accepta secundis,
 transierim, Rhodia, et tumidis, bumaste, racemis.
 sed neque quam multae species nec nomina quae sint
 est numerus, neque enim numero comprehendere refert;
 quem qui scire uelit, Libyci uelit aequoris idem 105
 dicere quam multae Zephyro turbentur harenae
 aut, ubi nauigiis uiolentior incidit Euris,
 nosse quot Ionii ueniant ad litora fluctus.

Nec uero terrae ferre omnes omnia possunt.
 fluminibus salices crassisque paludibus alni 110
 nascuntur, steriles saxosis montibus orni;
 litora myrtetis laetissima; denique apertos
 Bacchus amat collis, Aquilonem et frigora taxi.
 aspice et extremis domitum cultoribus orbem
 Eoasque domos Arabum pictosque Gelonos: 115
 diuisae arboribus patriae. sola India nigrum
 fert hebenum, solis est turea uirga Sabaeis.
 quid tibi odorato referam sudantia ligno
 balsamaque et bacas semper frondentis acanthi?
 quid nemora Aethiopum molli canentia lana, 120
 uelleraque ut foliis depectant tenuia Seres?